

Formandens beretning – 1999

I sidste udgave af "HFIF-nyt" skrev jeg følgende om sæsonen 1999: "medlemsmæssig fremgang - resultatmæssig fiasko".

Og det er selvfølgelig ord som jeg vil stå ved. 1999 var nemlig en god blanding af godt og skidt.

Nu er det jo sådan i en breddeklub som vores at det første kan være mindst lige så vigtigt som det sidste. Altså det kan være lige så vigtigt at have mange medlemmer som det kan være at opnå gode resultater. Men der er vel også fornuft i at flere medlemmer senere hen kan medføre gode resultater. Det lyder i hvert fald for mig som den rigtige rækkefølge.

For udvikling det har der været i 1999 i fodboldafdelingen. Nok ikke så meget i form af mange sejre og flotte præmier osv., men mere i kraft af, at der er sket en stigning i antallet af medlemmer, hvilket primært er sket på 2 områder, nemlig de allermindste, populært kaldet sandkasseholdet og så ved etablering af en dameafdeling.

For at skabe en god og sund afdeling skal man efter min mening have et godt fundament at arbejde ud fra. For mig er det vigtigt at vi har en bestyrelse, der arbejder seriøst og som har en rutine, der letter arbejdet i dagligdagen. Ikke fordi det med rutine nødvendigvis er en kvalitet i sig selv. Men i vores tilfælde syntes jeg tingene glider stille og roligt, fordi man med nogle års erfaring ved hvad der skal gøres på rette tidspunkt.

Som regel hænger ting sammen og min for eksempel var min egen lyst til at være med nok heller ikke så stor, hvis det ikke var fordi vi i afdelingen har mange stabile og trofaste trænere, holdledere, klubhuspassere osv. Folk der kommer igen år efter år.

Og der er da tilsyneladende mange der har det på samme måde. Vi er i al fald mange til de træner/leder/hjælperfester som vi nu har gennemført 2 gange - i 1998 og 1999. Efter sådan nogle gode fester så har man lyst til et år mere.

Men som frivillig leder er man jo privilegeret. Et arbejde skal man have for at få smør på brødet, men som træner eller leder kan man bare sige "jeg gider ikke mere", det er da nemt!

I samme forbindelse vil jeg dog alligevel løfte pegefingern og sige at hvis man siger ja til at være træner for et hold, ja så forpligter det, især hvis det er et ungdomshold det drejer sig om. Det med at komme for sent, glemme og hvad man kan finde på, det dur overhovedet ikke, hvis man skal være træner. Det kan hverken foreningen, forældrene og især ikke børnene være tjent med.

Med de mange børn der er født de sidste 5 år bliver der ikke brug for færre ledere - snarere tvært imod. F. eks. er der i 1995 født 21 drenge i Fårvang Skoledistrikt. Så mon ikke der skulle være basis for et 11-mands drengehold i 2008?

I bestyrelsen og i øvrigt også som trænere skal vi bare blive bedre til at uddelegere selv de helt små opgaver til blandt andet - eller måske især til forældrene.

Resultatmæssig var 1999 ikke noget at prale af. Lidt barokt så stod dameholdet for et af de bedste, selv om de ikke vandt væsentligt flere kampe end de tabte, i det vi kunne kalde "damefodboldens comeback" i Fårvang. En puljesejr blev det til og en enkelt puljevinderkamp i Brædstrup, hvor man måtte hele følelsesregistret igennem inden man var slået efter straffesparkskonkurrence.

Det var egentlig heller ikke det med resultaterne for dameholdet der var noget særligt. Næh det var i stedet det faktum at man startede ud fra et "nul" og endte med en imponerende opbakning til træning og kamp, hvor slutresultatet var at man havde benyttet 24 forskellige spillere i 1999. En meget flot præstation af træner Johan, hjælperne Annette og Lars Bo og selvfølgelig ikke mindst spillerne. Det bliver spændende at følge holdet under den nye træner, Brian Vestergård.

Vi har i bestyrelsen snakket om at det er vigtigt at tage damefodbolden seriøst og ikke blot som noget andenrangs. Vi vil udvise dem opmærksom og give dem samme betingelser som herrespillerne.

Som en naturlig ting indstillede vi også i efteråret dameholdet til klubbens og kommunens idrætspris. Klubbens idrætspris uddeles i øvrigt på hovedgeneralforsamlingen om 14 dage.

Herrespillere er der nok af - helt præcist blev der benyttet 68 forskellige i 99. Selvfølgelig er der mange af de 68 der ikke spiller særlig meget. Men det fortæller et eller andet om at

det kan lade sig gøre, hvis man har nogle dygtige og vedholdende trænere og holdledere til at trække i de rigtige tråde. Ikke for at skal glæde sig over andres ulykke, men det er altså tankevækkende når man kigger sig omkring og ser byer på Fårvangs størrelse kun kan mønstre et herreseniorhold.

Vi har et beklageligt "hul" i årgangene junior og ynglinge, ja vi har rent faktisk også store problemer med at stille et 11-mands drengehold. Det sidste er for mig en af de største skuffelser, da det for et år siden så væsentligt mere rosenrødt ud. Vi skal derfor også være meget opmærksom på denne årgang, således det ikke smuldrer yderligere. Det er nok vigtigt, at der også kommer andre elementer ind i træningen end blot fodbold, når man er 13 eller 14 år og der er andre ting, der begynder og blive spændende.

I den forbindelse vil der blive arbejdet på et projekt, der kaldes zap-zap sport, der for eksempel kunne indbefatte alternative idrætsgrene som gokart kørsel, rappelling og svømning.

En anden mulighed i denne aldersgruppe kunne hedde samarbejde med andre nabo-klubber. Vi har tidligere været imod dette, men vi har erkendt at det - kan blive en nødvendighed. Desværre har denne interesse ikke vist sig at være gensidig hos vore nærmeste naboer, enten fordi de har været i et fast forhold i forvejen eller fordi de ikke har ønsket at binde sig. Det må vi selvfølgelig tage til efterretning. For det første har vi været ude i halv tolvte time, men vi har også selv været - for at blive i fodboldsproget - ret så defensive på dette område tidligere.

Men som nævnt så tror jeg det er nødvendigt og vi skal have taget fat i dette område noget før med henblik på næste sæson.

I 1999 har der været ca. 200 personer der har spillet fodbold i HFIF-regi. Nogle har spillet ganske lidt, andre temmelig meget. Disse 200 mennesker skal også have nogle at spille imod og det betyder at der tit og ofte er meget stor pres på vores omklædnings faciliteter.

Og netop disse faciliteter er efter min opfattelse klubbens største problem. Det er noget som der er taget hul på for mere end 1 år siden, men ærlig talt så er det svært at se at vi er kommet et skridt videre. Det er ikke for at placere skyld på nogen mennesker her i foreningen, men det er mere ment som en hentydning til hvordan et kommunalt system

arbejder. Hvis man ikke kommer med på budgettet et år, så går der 12 måneder inden man kan gøre sig håb om at komme på "finansloven".

Vores pladsproblemer bliver yderligere forværret, når skolen skal til- og ombygges, hvilket betyder at det øverste omklædningsrum på skolen rives ned. Det er ellers det bedste omklædningsrum på skolen og det har vi flittigt benyttet det senest år.

Vi SKAL simpelthen nu til at trykke hårdere på de kommunale knapper og det er muligt at vejen skal gå over de lokale politikere. Indtil da bliver det nødvendigt i højere grad at gøre brug af hallens omklædningsrum. Vi skal i den forbindelse huske på, at de nuværende omklædningsrum i kælderen består af et, skal vi kalde det et ældre, hæderligt men absolut ikke mere end det omklædningsrum med brusere af særdeles svingende karakter. Hertil skal der lægges et meget lille omklædningsrum, som jeg personligt har det lidt skidt med i 2000 at skulle sende vore gæster ind i. Jeg ved godt at der kan findes lige så ringe faciliteter i Skjød og Sjørlev, men det er normalt ikke klubber vi ønsker at sammenligne os med.

For mig og se er det her en kommunal opgave, men modsat tror jeg også det - med stor respekt for "Skovhuset", som vi ikke skal drille - vil være muligt at finde frivillig arbejdskraft til at hjælpe med at lave noget nyt. Det er også fint nok at klubben har mange penge i kassen - og dem syntes jeg ikke vi skal bruge til omklædningsrum - men i den sidste ende skal vi jo varetage hensynet til vore medlemmer, så det er under alle omstændigheder en diskussion værd.

Hvis vi kigger 2-3 år frem i tiden, ja så har vi forhåbentlig et ynglinge og et juniorhold og i øvrigt fyldt op i rækkerne ned ad og da der er født rigtig mange børn i slutningen af 90'erne, ja så der skal virkelig snart til at ske noget.

Et andet irritationsmoment som frivillig leder er når politikere uden sans for hvad der sker i det virkelige liv, vil til at sende diverse hjælpere i landets kiosker og cafeteria på pølsekursus. I starten blev det af mange opfattet som en joke, men i dag er loven jo altså en realitet. Efter min mening skal vi ikke gøre noget som helst og ikke sende en eneste på kursus i 3 dage før end vi ikke kan slippe for det. Gad vide om disse regler også omfatter kræmmerne på Hjallerup Marked og Det Blå Marked i Låsby?

Apropos klubhus, så er det jo før nævnt at der bruges utallige timer herude i køkkenet. Især takket være Annette lykkes det år efter år at få det til at glide stille og roligt på en måde, så der er åben mange timer hver uge. Det har været meget interessant at følge den udvikling der er sket i klubhuskiosken siden Tage Madsen lagde sig i selen for at rette op på et katastroferegnskab tilbage i 1990. Siden da har klubhuset aflejret lige knap kr. 300.000 i foreningens kasse og det resultat som Anna ligger frem om lidt er for så vidt angår klubhuset det 3. bedste i 1990'erne kun slået af resultaterne i 1991 og 1992. Jeg nævner de her tal fordi vi fra tid til anden får skudt i skoene at vi kommer lige let nok til vores penge i fodboldafdelingen med henvisning til vore sponsorindtægter. Det er noget jeg ærlig talt er både ked af og irriteret af, at få stukket i næsen, for når der er en sponsor der vil give os et beløb, så ligger der også en tillidserklæring fra vedkommende til at vi gør vores arbejde ordentligt, men i øvrigt så ligger vores sponsorindtægter i den samme periode mere end kr. 100.000 under hvad klubhuset har kastet af sig i samme periode.

Uden at skal være alt for højtravende så har vi været gode til at tjene penge i fodboldafdelingen det sidste årti og derfor har vi da også arbejdet for at få gennemført en ordning, der betyder at vi fra og med 1999 kan beholde 75% af det overskud som vi præsterer til senere brug. Det skulle gøre det mere motiverende for de forskellige afdelinger at præstere et overskud.

Hvis jeg så ellers skulle vende tilbage til det sportslige, så må jeg være ærlig og tilstå at det er utilfredsstillende for HF IF's 1. hold i herreseniorfodbold at være placeret i serie 4. Her i ligger ikke nogen kritik af hverken spillere, trænere eller andre, men mere ud fra en filosofi om at 3 seniorhold og 68 forskellige spillere burde kunne række til mere end serie 4. Men det er under alle omstændigheder en kendsgerning at sidste sæson blev svær for vores unge 1. hold. Forventningerne var store, forklaringerne er mange, men tabellen lyver aldrig.

Jeg er ikke klog nok til at komme med en nærmere analyse af hvad der gik galt, men jeg håber at man fremover er i stand til at kombinere talent med sjov og hygge på en måde så der opnås gode resultater.

Mange spillere bor ikke i Fårvang længere af den ene eller anden årsag. Det er en udvikling en by af Fårvangs størrelse ikke kan holde for, men det er meget tilfredsstillende og

fortæller en del om livet i klubben, at mange ikke vælger den nemme løsning og finder en ny klub i for eksempel Silkeborg. I øvrigt så må der være begrundet håb på sigt - med 2 møbelgiganter i byen - at det kan skabe tilpas med tilflyttere og i den sidste ende et sportsligt niveau der ikke er lavere end serie 3.

I sidste sæson forsøgte vi os med et nyt initiativ, nemlig med bolddrenge når serie 3 spillede hjemmekamp. Det var en ide som vi syntes var alle tiders, ja det var der mange der gjorde, måske lige med undtagelse af spillerne. Måske har vi ikke udtrykt os godt nok, men på den her måde fik vi lige pludselig nogle forældre på stadion der med sikkerhed ikke var kommet, for de skulle jo ud med deres søn der skulle være bold-dreng. Lilleput- eller drengespillerne begyndte lige pludselig at få nogle spillere på 1. holdet som forbilleder og det syntes vi faktisk alt i alt var en rigtig god ting og vi tror også at de fleste kan se ideen, men som sagt er ideen måske ikke solgt godt nok. Vi vil under alle omstændigheder overveje modellen til den nye sæson.

Sidste år blev nævnt "projekt jordvold", nemlig etablering af en form for afskærmning mellem bane 1 og 2. Kommunen var faktisk også med på ideen, men da vi blev opmærksomme på at opvisningsbanen ikke længere kunne vendes, så besluttede vi i første omgang at skrinlægge disse planer. Men vi vil gerne tage den beslutning op til fornyet overvejelse, hvis der er tegn på at folket her mener noget andet.

I 1999 forsøgte vi os med et arrangement, som blev kaldt "sommerdage for sjov" og lad det være sagt med det samme, det blev en noget blandet fornøjelse. Masser af mennesker til spisning lørdag aften og en god fest og mange mennesker der gav en hjælpende hånd kunne opveje tyveri af et musikanlæg og regn i stride strømme - det var helt vildt. Det arrangement skal selvfølgelig gentages og det bliver i år den 23. og 24. juni.

Et andet arrangement med socialt islæt er "Nytårskuren" som allerede er afviklet i år og sammen med Fårvang Cup i november er det et par gode arrangementer, der efterhånden har lidt tradition over sig, som er indarbejdet og som også giver et pænt over-skud til klubben.

Alt i alt kan man godt med løftet pande fortælle at man er fra Fårvang når snakken handler om fodbold. At der så nede i Italien løber en tidligere Fårvang-spiller og kommende

landsholdsspiller rundt i serie A, ja det må vi vist alle sammen godt have lov til at være lidt stolte over.

Til sidst vil jeg takke vores mangeårige kampfordeler Jerrick, der nu er stoppet. Jeg vil også takke vores såkaldte samarbejdspartnere for et udmærket samarbejde og den største tak skal gå til de mennesker der har hjulpet til i året der gik, uanset om det var lidt eller meget, så er der nogle der har fået gavn af det.

Den allersidste tak vil jeg rette til mine kollegaer i fodboldbestyrelsen. Som sædvanligt har jeg været en af dem der har lavet mindst, så derfor skal I have rigtig mange tak.

Og med disse ord vil jeg blot sige tak fordi I lyttede så opmærksom.